

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλάτειαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟ "ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ," ΜΕΤΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ ΗΜΩΝ

Ἡ βαθμιαία ἐξέλιξις τοῦ **Μη Χάνεσαι** ἀπὸ σατυρικῆς εἰς καθαρὰν πολιτικὴν ἐφημερίδα ἐπέβηκε τῇ **μεταβολῇ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς**. Τοιαῦται ἀλλαξωνυμιαὶ συμπίπτουν πολλαὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς δημοσιογραφίας. Πολλὰ τῶν διασημοτέρων ὀργάνων τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου ἐγεννήθησαν ὑπὸ ἄλλο ὄνομα. Ἐκεῖνο δὲ ὅπερ ἐξελέξαμεν ἔτυχεν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, γενικῆς ἐπιδοκιμασίας, διὰ τὴν καλλονὴν καὶ τὴν ἱερότητα αὐτοῦ.

Μετὰ τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῆς μεταβολῆς ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου **θέλει ἐκδίδοσθαι ἑξάκις τῆς ἑβδομάδος**. Θέλομεν δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου σκεφθῆ ἂν πρέπει νὰ συμπεριλάβωμεν ὡς ἡμέραν ἐκδόσεως καὶ τὴν Δευτέραν, ἂν καὶ κατ' ἀρχὴν εἴμεθα ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ἑβδομῆς, ὡς τοῦτο γίνεται ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀφορᾷ μᾶλλον τὸν ἐργατικὸν σὺνδεσμον ἢ ἡμᾶς.

Τὸ σχῆμα τῆς **Ἀκροπόλεως** ἀπὸ τοῦ τωρινοῦ ὀκτασελίδου τοῦ «Μη Χάνεσαι» **ἔσται μέγα τετρασέλιδον**, ὡς τὸ τοῦ *Αἰῶνος* ἢ τῆς *Ἐφημερίδος*. Τὸ ὀκτασελίδον εἶνε ἰσῶς κομψότερον ἀγαπᾶται δὲ πλείοτερον ὑπὸ τῶν συλλεγόντων τὰ φύλλα καὶ ἀπαρτιζόντων αὐτὰ εἰς βιβλία· ἀλλ' εἶνε ἥκιστα πρακτικὸν καὶ πολὺ ὀχληρὸν καὶ ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ εἶνε ἀρχὴ ζεσχίσματος. Οὕτε διαθέτει ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία χάρτην τῶν ἀγγλικῶν φύλλων, διὰ νὰ κάμῃ τοιαῦτα δακτυλικὰ πειράματα.

Ἡ ὥρα τῆς ἐκδόσεως ἔσται πρωϊνῆ, ἀντὶ τῆς ἐσπερινῆς τοῦ «Μη Χάνεσαι». Θέλομεν νὰ ἔχωμεν πλήρη τὸ ἀπαιτούμενον χρόνον ὅπως ἐξερχώμεθα τὸ πρωϊ ἐν πληρῇ εὐδότησει καὶ ὕλης προσφάτου. Ἄλλως τε δὲ αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καθίσταν ἡμῖν ἀδύνατον τὴν ἐσπερινὴν ἐκδοσιν. Παρακαλοῦμεν ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦδε τὰς πρωϊνάς συναδέλφους νὰ μᾶς κάμωσιν ὀλίγον τόπον, θ' ἀποχαιρετήσωμεν δὲ μετὰ συγκινήσεως τὰς ἐσπερινὰς μᾶς συνοδίτιδας.

Μετὰ τῶν ὕλικῶν τούτων μεταρρυθμίσεων βεβαίως συνδεθήσεται ἡ **βαθμιαία πρόοδος περὶ τὴν σύνταξιν**

τοῦ φύλλου, περὶ ἧς περιττὸν νὰ λεπτολογῶμεν ἐνταῦθα, τῶν τακτικῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Μη Χάνεσαι» εἰδήτων ἤδη τὴν περὶ τὰς βελτιώσεις τάσιν ἡμῶν.

Ἀπὸ τοῦδε ὅμως δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι τὴν **Ἀκροπόλιν** θέλομεν καταστήσει ἐν ἑκ τῶν κυριωτέρων ὀργάνων τοῦ **κοινωνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ οἰκονομικοῦ γῶνος** ὃν ἡ κοινὴ γνώμη ὀφείλει ν' ἀγωνίζηται ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος.

Τὸ ἔμβλημα ἡμῶν εἶνε τὸ παλαιὸν ἔμβλημα : **Ἐνωσις καὶ μετὰρρ ὅθμισις**.

Περιττὸν νὰ εἰπωμεν ὅτι οὔτε τῶρα θὰ ἀνήκωμεν εἰς κόμμα, ἐναλλάξ ὑποστηρίζοντες καὶ πολεμοῦντες, ἐναλλάξ συμπολιτευόμενοι καὶ ἀντιπολιτευόμενοι. Τοῦτό τινες ὀνομάζουσιν **ἀστάθειαν**, ἀλλ' ἡμεῖς οἴτινες μέχρι τοῦδε οὐδέποτε ἐγνωρίσαμεν τὴν πίστιν καὶ τὴν σταθερότητα τῶν συμφερόντων, φανερά προκηρύσσομεν τὴν **ἀστάθειαν αὐτὴν ὡς σημαίαν μας**.

Οὐκ ὀλίγοι πολιτευόμενοι ὑπεσχέθησαν ἡμῖν τὴν **συνεργασίαν αὐτῶν**· ὁ δὲ σὺνδεσμος τῶν ἀνταποκριτῶν μᾶς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐξακολουθήσει παρέχων ἡμῖν τὴν γενναίαν αὐτοῦ συνεργασίαν· τὸ δ' ἐφ' ἡμῖν θέλομεν πάντοτε μεριμνᾶ περὶ τῆς συμπυκνώσεως τοῦ συνδέσμου αὐτοῦ.

Τὰ **συμφέροντα τῶν ἐπαρχιῶν** θέλομεν ἐξακολουθεῖ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καλλιιεργεῖ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ τῆς αὐτῆς εὐλαβείας ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι.

Τὴν δὲ **μέλλουσαν ἐν γένει πορείαν ἡμῶν** ἐν ταῖς λεπτομερείαις θέλομεν ἀναπτύξει ἐν τοῖς πρώτοις φύλλοις τῆς **Ἀκροπόλεως**.

Ἡ **συνδρομὴ** τοῦ φύλλου ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου διὰ μὲν τὸ **ἐσωτερικὸν** ὀρίζεται εἰς **φρ. τριάντα**, διὰ τὸ **ἐξωτερικὸν** δὲ εἰς **φρ. σαράντα**.

Τύχη ἀγαθὴ !

Ἡ Διεύθυνσις

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ
ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Αθηναϊκά τινα φύλλα μακαρίαν εξέδηλωσαν εκπληξιν επί τῷ διαβιβασθέντι ἐσχάτως ἐκ Θεσσαλονίκης κηρύγματι, δι' οὗ ἠγγέλλετο ὅτι συνελήφθη ἐν Ὀλύμπῳ καὶ δέσμιος ἀπήχθη εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Σερβίων εἰς ἑλληνα, διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ ἔχων κεκτμημένα τὰ δικαιώματα τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας. Αἱ ἐφημερίδες αὐταὶ τὸ ἄγγελμα τοῦτο συνώδευσαν διὰ κρίσεων ἥμισυ κολακευτικῶν διὰ τὸν κ. Τρικούπην καὶ τὸν ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἀντιπρόσωπόν του κ. Π. Λογοθέτην. Εἴμεθα πρόθυμοι καὶ τὰς κρίσεις καὶ τὴν πατριωτικὴν ἀγανάκτησιν τῶν νὰ συμμερισθῶμεν, διότι δὲν πρόκειται περὶ παρωνυχίδος, ὅταν φιλήσυχος ἑλληνα πολίτης αὐθαίρετως συλλαμβάνηται ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς ἐξουσίας, δέσμιος σύρεται εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ταλαιπωρεῖται, χωρὶς καὶ νὰ ἐρωτᾶται ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Τρικούπην, συνεπῶς δὲ οὔτε ἡ κυβέρνησις τοῦ!

Δὲν δυνάμεθα ὅμως ν' ἀναφέρωμεν ταῦτα, χωρὶς νὰ παρατηρήσωμεν αὐταῖς, ὅτι παραπολὺ ἀργὰ ἐπέζητησαν καὶ εὖρον ἀφορμὴν νὰ ἐπιτιμηθῶσιν τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπην ἐπὶ τῇ καταπτώσει τοῦ ἔθνικοῦ ἐν Μακεδονίᾳ γοήτρου ἡμῶν πολὺ δὲ φοβούμεθα μὴ ἡ μετὰ δόξου ἠοροῦθου ἐξαγγελθεῖσα προγραφή ἐνὸς ἑλληνοῦ πολίτου καὶ τὰ ἐκδηλωθέντα ἐκ τούτου αἰσθήματα τοῦ πατριωτικοῦ πόνου καὶ τῆς ἀγανακτικῆς τῶν προκαλέσει τὰ περιφρονητικὰ μειδιάματα τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ. Καὶ πολὺ εὐλόγως, νομίζομεν, εἶναι ὁ φόβος ἡμῶν, ὅταν ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἐλληνικὴ κοινότης, ἂν καὶ ἀπὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους μασαίως ἀγωνίζηται δι' ἀναφορῶν καὶ αὐτοπροσώπων παραστάσεων νὰ πείσῃ τὸν κ. Τρικούπην, ἐπὶ τῇ βίβσει παρομοίων καὶ ὀλιθερωτέρων γεγονότων, καθ' ἑκάστην συντελουμένων, ὅτι τέλεον ἐξηυτελίσθη ἐν Θεσσαλονικίᾳ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἔθνους, ὑπάτης δὲ πολιτικῆς φρονήσεως ἔργον ἦθελεν εἶσθαι ἡ ἀντικατάστασις τοῦ κ. Λογοθέτου, οὐδεὶς ἐν τούτοις τῶν κηρῶν τῆς ἀθηναϊκῆς δημοσιογραφίας, ὧν ἐξήτηθη ἡ συνδρομὴ καὶ ἡ ἀντίληψις, προθύμωποιήθη νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα. Σημειωτέον δ' ὅτι, ἐὰν οἱ κήρσορες οὗτοι δὲν ἔβουον τὰ ὄρα εἰς τὰς πατριωτικὰς ἐπικλήσεις τῶν Θεσσαλονικέων καὶ πολλῶν ἄλλων ἀθλητῶν τοῦ μεγάλου ἐν Μακεδονίᾳ ἀγῶνος, ἀλλ' ὕψωναν τὴν φωνὴν τῶν ὅπως ἀφυπνίσωσιν κυβερνητὴν ἀναισθητοῦντα πρὸ τῶν τοιούτων αὐτόθι ἔθνικων συμφορῶν, ἐν οἰκτροτάτῃ δὲ πλάνῃ διατελοῦντα περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἀντιπροσώπου του, ἴσως δὲν θὰ παριστάμεθα μάρτυρες τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης ἔθνικῆς καταπτώσεως, ἐπικυρόφωμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξε τὸ κλεισίμα τῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἐλληνικοῦ Γυμνασίου διὰ τῆς στρατιωτικῆς τῶν Τούρκων δυνάμεως!!!

Ἐγκατακρίσαμεν ὡς πρωτοφανῆ τὴν κατάπτωσιν, ἐν ἣ διατελοῦσι τὰ ἔθνικὰ ἡμῶν πράγματα ἐν Μακεδονίᾳ. Καὶ δὲν εἶναι σφαλῆρα ἡ ἐκτίμησις ἡμῶν. Εἰς **διακοσίους**, κατὰ τοὺς ἐπιεικεστέρους ὑπολογισμούς, ἀνέρχονται οἱ Ἕλληνας ὑπῆκοοι καὶ εἰς **τετρακοσίους** οἱ Ἕλληνας βαγιάδες, οἵτινες ἐν διαστήματι ἐνὸς καὶ ἡμίσεως περιόδου ἔτους ἐπέσαν θύματα ἀγρίας καὶ λυσσαλέας ἀπὸ μέρους τῆς Τουρκικῆς ἐξουσίας καταδιώξεις. Ἀπαντες οὗτοι συνελήφθησαν ἐκ τῆς Χαλκιδικῆς Χερσονήσου, ἐν αὐτῇ τῇ Θεσσαλονικίᾳ καὶ ἐν τοῖς διαμε-

ρίσμασι τοῦ Ὀλύμπου, οἱ δὲ λόγοι τῆς προγραφῆς καὶ τοῦ μαρτυρίου τῶν εἶναι ἱκανῶς χαρακτηριστικοί, δὲν πρέπει δὲ νὰ παραλειφθῶσι, περικειμένου νὰ καταδειχθῇ, ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ κ. Τρικούπην ἐξηφανίσθη καὶ τὸ ἐναπομείναν ἐκ παρωχημένων ἐνδόξων ἐποχῶν δυσδιάκριτον ἔχνος ἀνδρικῆς τοῦ ἔθνους ὑπερφημίας. Οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀνυπαρκτοί, ὡς μὴ βασιζόμενοι αὐτὸ τοῦτο ἐπὶ οὐδεμίας δικαιολογητικῆς βάσεως, ἢ ἐὰν ἔχωσι πιθανότητά τινα, τοῦτο προέρχεται ἐκ συκοφαντικῶν μαρτυριῶν, ἐὰν δὲ ποτε ἔχωνται πραγματικῆς ὑποστάσεως, ἐὰν δὲ ἦναι ἱκανῶς ἀστέιοι, εἶναι ὑπερμέτρως γελοιοί. Οἱ πλείονες τῶν πολυσθενάκτων τούτων ἀδελφῶν ἡμῶν συνελήφθησαν ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι συμμετέσχον τῆς τελευταίας αὐτόθι ἐπαναστάσεως, ἄλλοι ὅτι διετέλεσαν λησταὶ, λησταποδοχοί, φονεῖς ἢ καὶ λοιποδοῦται, οἱ δὲ ὅτι ὑπῆρθησαν ἐν τῷ ἐλληνικῷ στρατῷ, ἐνφ' ὧσιν νὰ ὑπηρετήσωσι τὸν στρατὸν τοῦ Πατισάχ καὶ τοῦ Προφήτου καὶ ἕτεροι ὅτι ἐπεσκέφθησαν τὰς Ἀθήνας καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὰς πατρίδας τῶν ὅπως μνησῶσι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπίστους τὰ τελούμενα ἐν τῇ ἐλληνικῇ πρωτεύουσῃ μυστήρια τῆς ἀπολυτρόσεως τοῦ Γένους!

Δὲν γράφομεν ὑπερβολὰς, ἀλλὰ συζητοῦμεν ἐπὶ γεγονότων καὶ φέρομεν μάρτυρα ἐπίσημον, αὐτὸν τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος, τὸν προκαλούμεν δὲ νὰ μᾶς διαβεβῆ, ἐὰν ἀληθῶς πατριωτικοὶ ἄνδρες δὲν τῷ ἐπέδωκαν ἰδιοχείρως πληθῶραν ὑπομνημάτων, δι' ὧν ἐκτίθενται ἐν ἀκριβεῖ λεπτομερείᾳ τὰ γεγονότα ταῦτα, πιστοποιούμενα διὰ μαρτυριῶν ἐπισήμων καὶ πατριωτικωτάτων ἀνδρῶν.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, πιστοὶ στρατιῶται ἡμεῖς τῆς μακεδονικῆς ἰδέας, δὲν παραλείπομεν ὕμνον καθήκον, ἐὰν δὲν ἐρωτήσωμεν τὸν ἐπιτηδεύτατον τούτων τῶν μέχρι τοῦδε πρωθυπουργευσάντων ἀνδρῶν, τὸν τοσοῦτον ἄλλοτε συγκινήσαντα ἅπαν τὸ ἐλληνικὸν διὰ τὴν περιπτώσιν ἐκείνων ἐπαγγελίων του περὶ ἀνυψώσεως τοῦ ἔθνικοῦ γοήτρου καὶ ἀνδρικῆς προασπίσεως τῶν δικαίων τοῦ καταδυναστευομένου Ἑλληνισμοῦ, διατί δὲν ἀντικατέστησε τὸν αὐτόθι ἀντιπρόσωπόν του, ἀφοῦ σειρά γεγονότων ἀνεπιδέκτων διαμφορητικῆς ἐμαρτύρει περὶ τῆς ἀκαταλληλότητός του; Ἀφοῦ δὲ τοιοῦτό τι δὲν ἐνέκρινεν, ἵνα μὴ δειχθῇ ὡς σφαλῶν, ὡς εἰς ἄλλην τὸν πολιτικὴν καὶ τὰ μεγαλοῦρα σχέδιά του, καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἐκτίμησίν του, τὴν ἐπεδείχθη τὸ πρὸς τοὺς τούρκους πολιτείας, ὅταν ἤκουεν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεώς του εἰς τὴν ἐξουσίαν κωμοπόλεις καὶ χωρία ὀλόκληρα ἀδελφῶν ὀμαιμόνων καὶ ὀμοθρήσκων τῆς Χαλκιδικῆς Χερσονήσου καὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὑφίσταντο τὰς ἀνηκέστους φρικαλεότητας βαρβάρου ἀπὸ μέρους τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἐπιδρομῆς καὶ λεηλασίας;

Τίνα συμπεριφορὰν μετῆλθεν ἀπέναντι τοῦ ἀνοικτίρμονος κατακτητοῦ, ὅταν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν, τόσοι Μακεδόνες καὶ ἄλλοι πατριῶται, καταπονούμενοι ὑπὸ τὰς πενηθοτέρας καὶ μελαγχολικωτέρας σκέψεις ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς ταύταις, με ἀιματωμένην καρδίαν τὸν ἰκέτευσον δι' ἀναφορῶν καὶ αὐτοπροσώπων παραστάσεων νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς τύχης τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τούτων, ὧν οἱ μὲν ἐπέσαν θύματα στυγερῆς συκοφαντίας, οἱ δὲ στρεψοδικικῶν καὶ μουζεβιρικῶν κατηχηριῶν; Εἰς τίνας προέβη παρὰ τῇ Πύλῃ ἐνεργείας, ὅτε ἐβεβαιώθη ὅτι τὸ ἐν Θεσσαλονικίᾳ στρατοδικεῖον, ὅπερ συνέστη μόνον καὶ μόνον ὅπως δικάζῃ Ἕλληνας ὑπῆκοους καὶ Ἕλληνας βαγιάδες, σιδηροδεσμίους καὶ ἀναπολογήτους ἀπέστειλε ἅπαντας τούτους καὶ ἐξακολουθεῖ ἐτι ἀποστέλλον εἰς ὑπερο-

ρίαν; Τίνα πρόνοιαν ἔλαβε περὶ τῆς τύχης τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τούτων, οἵτινες στενάζουσι μέχρι σήμερον εἰς τὰς φυλακὰς καὶ τὰ μπουδρούμια τῆς Θεσσαλονίκης; Κωνσταντίνος, Σμύρνης, Ρόδου, Ἀδάνων καὶ Ἰεμενῆς καὶ τίνα ἱκανοποίησιν ἐζήτησε καὶ ἐπέτυχε παρὰ τῆς τουρκικῆς διπλωματικῆς ὑπὲρ τῶν λοιπῶν μαρτύρων τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν ἰδέας ἐν Μακεδονίᾳ, οἵτινες ἐπνίγησαν διὰ τῶν τουρκικῶν χειρῶν ἐν ἀνοικτῷ πελάγει ἢ ἐδηλητηριάσθησαν πρὶν ἢ ἰδῶσι τὸν τόπον τῆς ἐξουρίας καὶ ἐγκαθερίσεως τῶν; Εἰς τίνα δὲ προέβη διαβήματα παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ κυβερνήσει, ἀφοῦ καθ' ἑκάστην ἐμοδῶσιν αἱ ἀκοαὶ του ἐκ τῶν πρὸς τοῦτο ἐπικλήσεων τῶν Ἑλλήνων ὑπῆκοων, μάλιστα σωθέντων καὶ διαμενόντων ἐνταῦθα, ἐν οἷς διαπρέπει ὁ ἐξοχος πατριώτης καὶ ἱατρός, ὁ τὰ πάντα ἀπολέσας πλὴν τῆς εὐγενοῦς μετροπροσύνης καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ;

Ὁ κ. Τρικούπης βεβαίως δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι εἰργάσθη καὶ ἢ ὅτι εἰργάσθη σπουδαίως περὶ τινος τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων, συνεπῶς δ' ὅτι ἤρατο, οὐχὶ βεβαίως διπλωματικὸν τινα θρίαμβον, ἀλλ' ἀπλῶς ὅτι ἐπέτυχεν ἱκανοποιήσεώς τινος, ἔστω καὶ μετρίας, ὑπὲρ τῆς τοσοῦτω σαλαπακτηθείσης ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του ἔθνικῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἀξιοπρεπείας ἢ ὅτι οὐ μόνον ἐδείχθη, ἂν ὄχι ὡς πρωθυπουργός, ἀλλ' ὡς Ἕλληνα καὶ ἀνθρώπος ὅτι ποιεῖ καὶ ἐκβάλλει φωνὴν ὑπὲρ τοῦ καταδικωμένου καὶ κατασφραζομένου Ἑλληνισμοῦ.

Εἶναι ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν καὶ ἡμεῖς, ὑπὸ πικροτάτης ποδηγετούμενοι πείρας, δὲν διαμφορητοῦμεν, ὅτι τὸν κ. Τρικούπην διακρίνει προπάντων θρασύτης καὶ ἀκατάσχετος πρὸς τὸ ψεύδεσθαι τάσις. Οὐδόλως δ' ἀπίθανον νὰ τὸν ἀκούσωμεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπὸ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βήματος ἀναρῶντα καὶ τὰς ἀληθείας ταύτας. Ἐνδεγόμενον καὶ τοῦτο νὰ γίνῃ, ἀλλ' ὅταν θὰ γίνηται, ἂς προσέξῃ ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὰ θεωρεῖα. Ἐκεῖ θέλουσι προσέλθει οἱ διαφυγόντες τῆς τουρκικῆς θηριωδίας, μάλιστα δ' ἐνταῦθα σωθέντες ἐξόριστοι ἐκ Μακεδονίας πατριῶται μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ τέκνων τῶν προγραφέντων καὶ μαρτυρησάντων Ἑλλήνων, τῆς Χαλκιδικῆς Χερσονήσου καὶ τοῦ Ὀλύμπου. Θὰ προσέλθωσι δὲ ὅπως μαρτυρήσωσιν ὅτι ἐκ τῶν προγραφέντων τούτων ἀδελφῶν ἡμῶν οὐδεὶς ἀπεφυλακίσθη ἔτι, ὅτι οὐδεὶς ἱκανοποιήθη διὰ τὴν λεηλασίαν τῆς περιουσίας του, ὅτι οὐδὲν ἐκ τῶν πνιγνῶν ἐπροστατεύθη ἢ οἰκογένεια, ὅτι οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἐπαύσατο λειτουργοῦν τὸ ἐν Θεσσαλονικίᾳ στρατοδικεῖον ἐξαιρετικῶς κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπῆκοων καὶ τῶν Ἑλλήνων βαγιάδων, καὶ ὅτι οὐδεμία σχεδὸν παρέχεται ἐβδομάς χωρὶς νὰ συλληφθῇ ἢ Ἕλληνα ὑπῆκοος ἢ Ἕλληνα βαγιάς, χωρὶς καὶ νὰ ἐρωτᾶται ἢ ἐρωτᾶ ὁ ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἀντιπρόσωπός του.

Ἀηλάντιος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐν φυλλαδίῳ εἰς μέγα σχῆμα 97 τὸν ἀριθμὸν **πέντακτες** περιλαμβανόντες τὰς ἀριθμητικὰς μεθόδους δι' ὧν ἀμέσως ἀνευρίσκεται ὁ κυβισμὸς τοῦ βυτίου, ἢ ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχομένη ποσότης οἴνου εἰς ὀκάδας καὶ ἢ ἐκ ταύτης φορολογήσιμος ποσότης. Τῶν πινάκων προηγείται περιγραφή ἐπεξηγουσα τὴν χρῆσιν αὐτῶν. Πτωχαὶ κρασοβαρέλαι, ὅποια ὕβρις πρὸς τὰ κεκρυμμένα ξανθὰ καὶ ἀφροβλοῦντα θέληγητρά σας, τὰ

μεθύοντα πλούτη σας, τὰ δωρούμενα τὴν λήθην, τὴν χαρὰν, τὴν τρέλλαν, τὸ ἄσμα, τὴν εὐτυχίαν! Ἐπέπρωτο νὰ καταστήτε τὸ ἀντικείμενον παγερῶν καὶ ὑπόπτων ἀριθμητικῶν καὶ γεωμετρικῶν ἐργασιῶν, ὡς ἐπαφροδίτοι δεσποινίδες, ἐπὶ τῶν ὁποίων βάνασαι ἀστονομικαὶ χεῖρες σκαλίζουσιν ἀνακάλυψιν κλοπιμαίων, ἀντὶ νὰ εἰσθε πάντοτε, ἐρατεινὰ βυτία! ἢ ποιήσις τῶν κρασοπατέρων, καὶ ἢ ἐμπνευσις τῶν ποιητῶν.

Ἐκ τηλεγραφημάτων διαβιβασθέντων εἰς Βυζαντινὰς ἐφημερίδας περὶ τῶν κατὰ τὴν παραλίαν τῆς Χίου σεισμῶν σταχυολογούμεν πληροφορίας τινος:

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καταρρευσαῶν οἰκιῶν ἐν Τσεσμέ μέχρι τῆς 10 Ὀκτωβρίου ἀνέρχεται εἰς 3,325· μένουσι δὲ ἄστεγοι, πρόσωπα πάσης ἐθνικότητος, περὶ τοὺς 14,697.

Ἡ ἐπὶ τῶν βοηθημάτων ἐπιτροπὴ ἀπήλυθεν ὑπόμνημα πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν, ἐν ᾧ ἐκφράζεται τὸ ἐπεῖγον τῆς οἰκοδομῆς 5 χιλιάδων παραπηγμάτων, δυναμένων νὰ στεγάσωσι περὶ τὰς 25,000 πρόσωπα, τῆς ἐπὶ τόπου ἀποστολῆς 150 κτιστῶν διὰ τὴν ἀνεγερσιν τῶν προχείρων αὐτῶν οἰκοδομημάτων, καθὼς καὶ προμηθειῶν διὰ τοὺς δυστυχεῖς. Κλίβανοι καὶ ἀρτοποιεῖα κατέρρευσαν πάντα.

Ἐν Σμύρῃ δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς 10 τρ. μηνὸς ἠσθάνθησαν ἀπὸ τῆς 10 τῆς πρωΐας μέχρι τῆς 4 μ. μ. ἐξ κλονισμοῦ, τὸν ἑνα ἰσχυρότερον τοῦ ἄλλου.

Ὁ Γαζὶ Μουκτάρ πασᾶς ἀφίκετο εἰς Βουκουρέστιον τὴν ἑσπέραν τῆς 11 ἰσταμένου. Ἀναμένετο δὲ προχθὲς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ὁ Σουλτάνος εἶνε εἰς τὰς γενναιοδωρίας του. Τὴν ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου οἰκίαν τοῦ μακαρίτου Βλαστοῦ ἡγόρασαν καὶ τὴν ἐδώρησεν εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυν τῆς Γερμανίας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀκόμη πιστεύεται ὅτι ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ἐὰν δὲν μετέβῃ τώρα, ἀλλὰ θὰ μεταβῇ κατόπι νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Σουλτάνον εἰς Κ)πολιν.

Ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἐξ ἑπτὰ πλοίων συγκείμενος ναυλοχεῖ ἐν Σμύρῃ.

Ὁ περίφημος ἀνταποκριτὴς τῶν *Καιρῶν* τοῦ Λονδίνου κ. Βλῶβιτς παρουσιάσθη εἰς τὸν Σουλτάνον καὶ ἔλαβε συνέντευξιν διαρκέσαν μίαν ὥραν. Ἐλαβε δὲ καὶ τὸ παράσημον τοῦ *Μετζιτιέ Α'*. τάξεως.

Ἐνεκα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιμονῆς τῆς χολέρας καὶ τῆς ἐκ νέου ἐμφανίσεως αὐτῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὁ Σουλτάνος διέταξε νὰ τεθῶσιν αὐτὴς εἰς ἐνεργεῖαν ἀσθηρότατα μέτρα ἐπὶ τῶν ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεων. Τὸ ὑγειονομικὸν Συμβούλιον ἐψηφίσατο τὴν ἐπανάληψιν τῶν αὐτῶν μέτρων τῶν ἐφαρμοζομένων ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιδημίας. Οὕτω τὰ καταδρομικὰ, τῶν ὁποίων εἶχεν ἀνασταλῆ ἡ ἐργασία, ἀφ' ἧς ἡ ὕψεις τῆς νόσου ἠκολούθη τὴν κανονικὴν αὐτῆς πορείαν, θὰ ἀναλάβωσι τὰς πλοῦς αὐτῶν, ἐπαγρυπνοῦντα καθ' ἅπαν τὸ μῆκος τῆς Συριακῆς ἀκτῆς.

Αί έντυπώσεις ήμῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἀπολογίας τοῦ τῶς Γενικοῦ Προξένου ήμῶν ἐν Κρήτῃ εἶναι ἀνάμικτοι. Πρὸς τοὺς ἀπολυομένους τῆς ὑπηρεσίας υπαλλήλους πολλῆς ἀξίας, ὡς ὁ κ. Μαυρομαμάτης, εἶνε φυσικωτάτη ἡ συμπάθεια ταύτην ὁμοῦς ἐζήτησε νὰ ἐλαττώσῃ πολὺ σπεύρας πολλὴν ἀλαζονίαν καὶ περιουτολογίαν ἐν τῇ ἀπολογία του, ἀνοίκειον εἰς πάντα μέν, ἰδίᾳ δὲ εἰς ἄνδρα ἐπαγγελλόμενον τὸν διπλωμάτην. Ἄλλ' ἔπρεπε ὁ κ. Μαυρομαμάτης νὰ παυθῇ; Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀπολύσεως εἶνε ρητόν· παρῆγε, λέγει, διαρκῶς πράγματα εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ ἀλλεπαλλήλους ἀφορμὰς δικαίων παραπόνων εἰς τε τὴν τοπικὴν διοίκησιν καὶ τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν. Ἄλλ' ὁ κ. Μαυρομαμάτης ἀρνείται τοῦτο τὸ διαρκῶς ἐκ τῆς ὅλης ὁμοῦς αὐτοῦ ἀπολογίας διαφαίνεται ὅτι κυρίως ἀντεπολιτεῖτο, ὡς νὰ εἴπωμεν οὕτω, τὸν Φωτιᾶδην καὶ δὲν θὰ ἐπερίμενε βεβαίως ἡ κυβέρνησις νὰ συνεπολιτεῖτο τῷ Φωτιᾶδῃ, ἀλλ' ἡ διπλωματία εἶνε τόσῳ ἐλαστικὴ ὥστε βεβαίως ὑπάρχει κατὶ τι μεταξὺ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου δρου. Οὐχ ἦττον μὴ δυνάμενοι νὰ καταδικάσωμεν τὴν ἀπὸ τῆς Κρήτης ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ, καταδικάζομεν ἐν τούτοις τὴν ἀπόλυσιν ὑπαλλήλου ὅστις ἠδύνατο ἐν ἄλλῃ θέσει βεβαίως νὰ διατρέψῃ, ἂν καὶ μᾶς λέγωσιν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη τοιαύτη ἰσοδύναμος.

Οἱ καθηγηταὶ τοῦ ἐν Πύργῳ γυμνασίου φαίνεται ὅτι περισσότερο Δουναὶ καὶ Λαβεῖν ἔχουν μὲ τὴν κυβέρνησιν ἢ μὲ τοὺς μαθητὰς των. Ἄλλοτε μὲν παύονται καὶ τίθενται εἰς ἀργίαν, ἄλλοτε δὲ καταγγέλλονται ὡς κεχαρισμένοι προβιβάζοντες, τηλεγραφικῶς δὲ κατάσχονται ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ τὰ γραπτὰ τῶν μαθητῶν καὶ μεταφέρονται ἐπὶ κάρρου εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ εἶνε φρικτὴ ἡ ὄψις ἐκθέσεων μαθητῶν τῆς Τετάρτης τοῦ Γυμνασίου, ἰσοφαρίζουσιν πρὸς ἐκθέσεις τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Οὐδέποτε τὰ γυμνάσια ἔσθασαν εἰς τοσοῦτον ἐξευτελισμὸν ὅπως τώρα. Καθηγηταὶ καὶ μαθηταὶ συναμιλλῶνται ἐν τῇ ἀμαθείᾳ. Ὅποια δὲ φρικτὰ ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἐν τῇ πρωτεύουσῃ δὲν ὑπάρχουν εἰκοσι δέκα σχολεῖα, ἐν ὑπάρχοντων ἕξ ἄθεοφόρα γυμνάσια. Ὁ κ. Λομβάρδος συνετέλεσε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐξαχρείωσιν, καταλαμβανόμεθα δὲ ὑπὸ δέους ἂν θελήσῃ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ καὶ ὁ κ. Βουλπιώτης καὶ Θελήσῃ νὰ συστήσῃ καὶ Γυμνάσια εἰς τὴν Ἀνδρίτσαινα καὶ δὲν ξεύρομεν ποῦ ἄλλοῦ, τῶν ὁποίων ἡ σύστασις εἶνε ἀποφασισμένη ὑπὸ τοῦ προκατόχου του! Κλείσιμον τῶν μισῶν Γυμνασίων. Παύσιμον τῶν δύο τρίτων τῶν Καθηγητῶν! Ἀντικατάστασις διὰ πραγματικῶν σχολῶν. ἐν αἷς νὰ προπαρασκευάζεται ἡ νεολαία ἡ ἐπιδοθησιμὴ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν. Ἄλις ψευδοῖατρῶν, ἀλιτηρίων δικηγόρων, καὶ κτηνοφίλοσφρων.

Καθὼς μετὰ τὸ τέλος πυρκαϊᾶς ἀκούονται ἀραιωμένοι κρᾶτοι αἰφνῆδοι καὶ λάμψεις ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐπιθανάτιοι ἀναφαίνονται ὡς διὰ νὰ σημάνωσι τὸ τέλος τῆς καταστροφῆς, αὐτῶ καὶ τὰ λείψανα τῆς ἐπαναστάσεώς μας ἀφίνουσι τὴν τελευταίαν αὐτῶν πνοὴν εἰς πνευχράς τινὰς γωνίας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἀγνωστα καὶ ἀσήμαντα! Ἐν Χαλκιδί προ τινῶν ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ἀνθηπαστιτῆς ἀπόστρατος, Σακελλαρίου νομιζόμεν καλούμενος, ἐκ τῶν πληγῶν τὰς ὁποίας ἔλαβε μαχόμενος εἰς τὸ Καϊντάρι καὶ ἀλλαχοῦ ὑπὸ τὸν Φαβιέρου καὶ αἰτινας ἦνοιξαν μετὰ μίαν ὄλην πεντηκονταετηρίδα ἐπενεγκοῦσαι τὸν θάνατον τοῦ ἀτυχῆς ἀγωνιστοῦ, ἵνα μὴ τὸν ἀ-

φίωσι καὶ ἀποθᾶνῃ τῆς πείνης! Ὑπὸ οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ ἀνθρώπους ξένους πλέον ἐντελῶς τῆς χρυσῆς ἐκείνης ἐποχῆς.

Εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα ἀνεκδότους ἐπιστολάς τοῦ Φωτιῶ, εἰς τὸν συχνὰ πυκνὰ μεταβαίνοντα εἰς Ἄθωνα καὶ ἐρευνῶντα καὶ σπουδάζοντα καὶ κατὶ πάντοτε εὐρίσκοντα, εἰς τὸν θερμὸν καὶ ἐξάλλον καὶ ἱεραποστολικὴν φέροντα φύσιν κ. Π. Ν. Ρόκκον, τὸν ἐσχάτως ἀκόμη καλλίστην ἔκθεσιν δημοσιεύσαντα περὶ τῶν ἀθωνικῶν πραγμάτων ἐν τῷ Αἰῶνι, οὗ ὁ συντάκτης ἀγνοοῦμεν διατί ἀρνείται νὰ ὀμολογήσῃ τὸν γράψαντα, ὑπεσχέθη ἄλλοτε ἡ Κυβέρνησις νὰ παράσῃ μικρὸν βοήθημα ἐκ 500 δρ. διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Φωτιῶ καὶ ὁμοῦς ἀόμην θὰ τὸ λάβῃ, διὰ νὰ βεβαιωθῇ χιλιοστὴν φορὰν ὅτι πᾶς μὴ ἀγύρτης, πᾶς μὴ ἐπιτήδειος, πᾶς μὴ ἀρχίζων τῆς ὑποχρονίου ἐργασίας του διὰ σειρὰς ἀρθρῶν ὑπὲρ Τριμυθῆνα ξεφυτρώσῃ αἰφνιδίως ὑπότροφος, δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, οὔτε τῷ ἐπιτρέπεται νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ καλοῦ ἢ ἀγαθοῦ.

Ἄς ἀναγγεῖλωμεν καὶ μίαν ραδιερὴν πληροφορίαν ὃ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας κ. Ἰωαννίδης ἔλυσε καθὰ ἀνήγγειλε τοῦτο εἰς τε τὸν πρῶτον ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τὸν νῦν, τὸν **τραγωνισμὸν τοῦ κύκλου**, ἐγκλείσας ἐν τῇ ἀνακοίνωσει καὶ τὴν λύσιν, μὲ ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ ἀλγεβρικὰ σχήματα. Ἡ τε ἀνακοίνωσις καὶ ἡ λύσις ἐστάλησαν τῷ κ. Λάκωνι . . . πρὸς μελέτην. Οὐδέμια πλέον ἀμφιβολία μᾶς ἔμεινε ὅτι ὁπόταν δῆποτε λυθῇ αὐτὸ τὸ πρόβλημα ὃ λύτης ἔσται Ἑλληνας.

Καὶ πάλιν χθὲς θόρυβος ἠγέρθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς διὰ τὸ στενὸν τοῦ χώρου. Ἐν τῷ μαθηματικῇ τῆς ἐμπειρικῆς ψυχολογίας ἐσωρεύθησαν τοσοῦτοι φοιτηταὶ ὥστε καὶ ὄρθιοι οἱ πλείστοι ἰστάμενοι δὲν ἔχωρον. Λοιπὸν πότε θὰ εὐρεθῇ τὸ κατάλληλον φάρμακον;

Ἡ ἐν τῇ φιλοσοφικῇ σχολῇ ἔδρα τοῦ μαθήματος τῆς Γενικῆς Ἱστορίας μένει βωθὴ μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Βερναρδάκη. Ἄλλὰ πρέπει νὰ μὲν βωθὴ ἐπὶ τόσα ἔτη ἔδρα, ἐξ ἧς διαχέονται τόσα διδάγματα ὠφελιμώτατα;

Χθὲς τὸ ἔσπερας περὶ τὸ μεσονύκτιον ἀγνωστοὶ εἰσελθόντες δι' ἀντίκλειδος εἰς ὑπόγειον καὶ ἐκείθεν εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ Σπ. Μάνεση τῷ ἀφῆρσαν περὶ τὰς 400 δραχμάς.

Χθὲς διερχόμενος ἐπιππος τὴν παρὰ τὸ στάδιον γέφυραν ὁ λοχίας τοῦ πυροβολικοῦ Μακρόπουλος κατέπεσε τοῦ ἵππου ὀλισθίσας, καὶ ἐκτύπησεν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος Ὁ παθὼν τῇ φροντίδι τῶν παρισταμένων μετηνέχη εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Ἐν τῇ ὁδῷ ἀγίου Γεωργίου ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας ἦνοιξε καινοφανὲς κατάστημα ὑπὸ τοῦ πρῶην ἐν Ρουμουνίᾳ ἐμπορευομένου κ. Δημοπούλου **Χαρτοπωλεῖον καὶ Βιβλιοπωλεῖον**, ὅπως ἰδιορρύθμου κατασκευῆς καὶ εὐπρεπισμοῦ,

ἐν μὲν τῷ ἐνὶ τμήματι περιέχον ὠραιότατα εἶδη ἐμπορικῆς καὶ τραπεζιτικῆς καταστιχογραφίας καὶ πρώτης ποιότητος ἀντικείμενα γραφικὰ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὰ νεώτερα τῶν ἐπιστημονικῶν βιβλίων ὅσα κατὰ μῆνα ἐκδίδονται ἐν Παρισίοις, ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὰς τρεῖς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου, Ν.μικρῆν, Ἱατρικὴν καὶ Φιλοσοφικὴν. Πωλεῖ δὲ αὐτὰ εἰς τὰς ἰδίας τιμὰς τὰς ἐν Παρισίοις, προστιθεμένης ἐννοεῖται καὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἑλληνικοῦ σκυλοφράγκου. Ἡδὴ κατατάσσονται ἐν τῇ βιβλίῳ του δελεαστικώτατα τὰ κατὰ Σεπτέμβριον ἐκδοθέντα διάφορα βιβλία, ἰδίᾳ τῆς Ἱατρικῆς. Εἰσέτι δὲν ἔφερον ὅτι τὰ εἶδη, διὰ τοῦτο καὶ αἱ αἰθουσαὶ του εἶνε κατὰ τὰ δύο τρίτα κεναί. Ἄλλ' ὅταν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πληρωθῶσι, τὸ κατάστημα τοῦ κ. Δημοπούλου ἐλπίς ὑπάρχει νὰ γίνῃ δημοτικώτατον εἰς τὴν πανεπιστημιακὴν νεολαίαν συνάμα δὲ θὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ὠραῖσμα τῆς πρωτεύουσας, τοῦ κ. Δημοπούλου δεικνύοντος ὅτι ἐμπνέεται ὑπὸ τῶν ἀληθῶν ἀρχῶν τοῦ ἐμπορίου, ἦτοι ποιότητων μὲν τῶν ἐκλεκτοτέρων, τιμῶν δὲ τῶν συγκρατατικωτέρων. Εἰς τοῦτο ὑποβοηθεῖται πολὺ ὅτι ἐξέλεξε κατάστημα ὄχι ἐν ὁδῷ βαρέων ἐνοικίων, τὰ ὅποια ἐπειτα δυστυχῶς μετακυλόνται διπλᾶ καὶ τριπλᾶ ποσότητις ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν, καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ γνωρισθῇ, ἀνάγκη εἰς ἣν εὐχόμεθα αὐτῷ νὰ ἐμμεῖνῃ πάντοτε, διὰ νὰ διδῇ καλὸν πρᾶγμα εἰς καλὰς τιμὰς, ἂν καὶ τῷ συνευχόμεθα πελάτην ὅλον τὸ Πανελλήνιον!

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ
ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Πέμπτη, 13 ὀκτωβρίου.

Ἡ δίκη τοῦ περιφήμου Χαλθατζῆ καὶ ἐνός ἄλλου Γιαννούλη ἀνεβλήθη ἑλλείψει. . . ἐνόρκων!

Παρακευή, 14 ὀκτωβρίου.

Κατηγορεῖται ὁ ἐξ Αἰγίνης Νικόλαος Στρατηγός, ἐτῶν 36, μὲ φυσιογνωμίαν ὄχι κακὴν καὶ φέρουσαν ζωντανὰ τὰ ἴχνη βαθείας μετανοίας, ὅτι πέρυσιν ἐφαρμάκωσε τὴν σύζυγόν του.

Ἐκ τῆς ὅλης διαδικασίας προκύπτουν τὰ ἐξῆς περίπου περιστατικά:

Ὅτι ὁ κατηγορούμενος πρὸ ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐγκλήματος εὐρίσκειτο εἰς ψυχρὰς μετὰ τῆς γυναικὸς του σχέσεις, μὴ διατρέφων οὔτε αὐτὴν οὔτε τὰ δύο του τέκνα, ἐνεκα μίᾳς ἄλλης γυναικὸς (παντοῦ αὐτὸς ὁ μὲ σάρκας καὶ ὀστὰ διάβολος), ἧτις ἀλέγουν ὅτι εἶνε κόρη, ὡς εἶπε μάρτυς τις. Θέλων, φαίνεται, νὰ νυμφευθῇ τὴν ἐρωμένην του ἢ τίς οἶδε ὑπὸ ποίας ἄλλης δαιμονίας σκέψεως ὠθούμενος, ἐπῆγε εἰς τὸ σπῆτι τοῦ φέρων εἰς τὴν γυναῖκά του *μαρίστραν* τὴν ὁποίαν διέταξε τὴν γυναῖκά του νὰ θυσιάσῃ ἐντὸς καζανίου πρὸς τιμὴν τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν διὰ τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς μελετωμένης ἀναχωρήσεώς του.

Ἡ σύζυγος ἔβρασε τὴν τιμητικὴν μανέστραν, καὶ μετὰ χαρᾶς ἐπερίμενε τὸν σύζυγόν της ἐλπίζουσα, ὅτι ἐκ τοῦ λευκοφαίου τῆς σούπας ἀχνοῦ ἤθελεν, ὡς πουλάκι ἀπὸ θάμνων ἀναπνῆσει ἢ μετ' αὐτοῦ συμπελιώσῃ! Ἐργεταὶ ἀληθῶς ὁ σύζυγος, ἡ ἀτυχῆς σύζυγος του τοῦ κενώνει εἰς ἐν πιάτο, ὅτε ἐκεῖνος ἀρχίζων νὰ πραγματοποιῇ τὴν μαύρην πρόθεσίν του τὴν στέλλει νὰ τοῦ πάρῃ κρασί καὶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν της ρίπτει δηλητήριον εἰς τὸ ἀκένωτον φαγητόν, ἀπὸ τὸ ὅποιον πρῶγουσα, ἀφ' οὗ ἐπανῆλθεν, ἡ σύζυγος κατ' ἀρχὰς μὲν αἰσ-

θάνεται ἀηδίαν, εἰς τὴν τετάρτην δὲ χουλιαρῖαν καὶ ἐννοεῖ ὅτι δηλητηριάζεται.

Σηκώνεται τότε καὶ ὑβρίζει τὸν σύζυγόν της αὐτὴ τὴν ἐφαρμάκει, ἀλλ' αὐτὸς φεύγει μειδίων καὶ διὰ τοῦ πλοίου του πρὸς ἄλλους τόπους ἀναχωρεῖ, ἴσως βαυκαλιζόμενος ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι ἡ σύζυγός του τὴν στιγμὴν ἐκείνην βασανίζεται, ἴσως ὄνειροπολῶν μετὰ τὴν ἐπ' ἀνόδον-σου, ἀφάτους ἡδονὰς καὶ οὐρανόου εὐτυχίας εἰς τὰς ἀγκάλας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν, ἀφοῦ ἐδηλητηρίασε τὴν σύζυγόν του, ἔσχε τὴν γενναϊότητα ἐπισκεφθῆ. Ἡ σύζυγος μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ συζύγου της ἀρχίζει τὸν ἐμετόν καὶ μετὰ 8 ἡμέρας ἀποθνήσκει, ἀφίνουσα δύο τέκνα ἔρημα μητρικῶν θωπειῶν, ἐξ ὧν μάλιστα τὸ ἐν τὸ ὅποιον καὶ ἐθῆλαξεν, ἀποθνήσκει μετὰ δύο μῆνας, ἴσως δηλητηριασθὲν καὶ αὐτὰ.

Ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ περιέργως καὶ ἰλαρῶς παρατηροῦνται ἀπὸ ὅλους ἡ ἐπιμονὴ μίᾳς γυναικὸς νὰ μὴ μαρτυρήσῃ τίποτε ἀδιότι δὲν θυμᾶται καὶ αἱ πότε ἐπιπληκτικαί, πότε ἰκετευτικά, πρὸς τὸ δικαστήριον ἀποστροφαί της δι' ὧν ζητεῖ ἀνάκυττάξουν τὴν ἀνάκρισιν της φωνάζει αὐτὴ δὲν εἶναι χριστιανοὶ οἱ δικασταὶ ἐπιμονὴ ἦτις μόλις ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν αὐτὴ θὰ τὴν βάλουν εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ κ. Ράδου, καθ' ἧς βαρῆς καὶ εὐγλώττως ἐπιτίθεται ὁ κ. Μίλησις, συνήγορος, διαλύεται καὶ ἀρχίζει ἡ μάρτυς νὰ καταθέτῃ ὅ, τι γνωρίζει.

Καὶ ὀλίγες καρμῆλες.
Ἐκ τοῦ κατηγορητηρίου.
... ὁ κατηγορούμενος διηυθύνετο πρὸς τὰ παράλια τῆς Βαυαρίας . . .
Εἶναι γραφικὸν ἢ γεωγραφικὸν τὸ λάθος;

Πρόεδρος. Μήπως ἦτο κακῆς διαγωγῆς ἡ γυναῖκα τοῦ κατηγορουμένου;
Μάρτυς. Μπᾶ! μπᾶ! Ἦταν ἀπ' τὰ Μέθανα!

ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑ

Καὶ ὁ κ. Ι. Πανταζίδης ἤρξατο προχθὲς τετάρτη τῶν τακτικῶν παραδόσεων αὐτοῦ ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἀκαδημαϊκὸν ἐξάμηνον μέλλει νὰ διδάξῃ ὁ κ. Πανταζίδης δις μὲν τῆς ἐβδομάδος *Γυμνασιακὴν Παιδαγωγίαν* κατὰ πᾶσαν τετάρτην καὶ *Παρασκευὴν*, ἀπὸ τῆς ὥρας 3 — 4 μ. μ. ἀπαξ δὲ ἀπολιτικῆν ρητορείαν τῶν Ἀθηναίων κατὰ πᾶσαν δευτέραν, ὥραν δὲ τὴν αὐτήν. Τὸ μάθημα τῆς *Γυμνασιακῆς Παιδαγωγίας* θεωροῦντες πολὺ χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον εἰς τὴν καλὴν συγκρότησιν τῶν καθηγητῶν τῶν γυμνασίων φιλοξενούμενον σήμερον ἐν τῷ «Μὴ Χάνεσαι βραχεῖαν περίληψιν τῆς εἰς αὐτὸ εἰσαγωγῆς οὕτινος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο προχθὲς ὁ κ. Πανταζίδης εἰπὼν τοιαῦτα τινὰ. Ὁ ἀληθὴς καὶ κύριος σκοπὸς τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου πανεπιστημίου εἶνε ἡ μορφώσις καταλλήλων διδασκάλων τῆς μέσης παιδείσεως. Δυστυχῶς ἡ πείρα ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἐκ τοῦ ἡμ. πανεπιστημίου ἐξερχόμενοι, κατέχουσι μὲν γνώσεις, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιήσωσιν αὐτὰς προσποκόντως. Αἰτία δὲ τούτου εἶνε ἡ ἑλλείψις παιδαγωγικῆς μορφώσεως αὐτῶν. Ἄλλὰ καὶ ἡ ἀπλὴ θεωρητικὴ παιδαγωγικὴ μίμρσις δὲν ἀρκεῖ πρὸς τὸν ἐπιδοκίμωμον σκοπόν. Ὅπως δὲ ἐν τῇ Ἱατρικῇ εἶνε ἄδύνατον νὰ εὐδοκμήσῃ τις ἂν μὴ εἶδῃ αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς τὰς θεωρίας ἐφαρμοζόμενας καὶ μὴ ἐργασθῇ καὶ αὐτὸς οὕτως ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ

οίκείου καθηγητού, ούτω δυσχερέστερον είναι και καθηγητής τις να διδάξῃ αποτελεσματικῶς ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἢ μὴ ἐξησκῆθη πρὸς τοῦτο ὑπὸ δασκῶν χειρὸς καὶ ἐν τῷ καταλλήλῳ χρόνῳ. Ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ πολλοῦ κατενοήθη πόσον ἀναγκαῖαι εἶνε αἱ παιδαγωγικαὶ γνώσεις οὐ μόνον εἰς τοὺς διδασκάλους τῆς κατωτέρας παιδείας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς τῆς μέσης. Διὸ εἶνε ἀδύνατον ἐκεῖ νὰ διηρηθῇ σήμερον Γυμνασιάρχης καὶ καθηγητής ὁ μὴ φέρων ἐνδείξεις ὅτι κέκτηται καὶ τὰς προσήκουσας παιδαγωγικὰς γνώσεις. Ἐν Γερμανίᾳ λοιπὸν ἡ Γυμνασιακὴ Παιδαγωγία (Gymnasial-Paedagogik) ἔχει σημασίαν μεγάλην καὶ μεγάλως μεριμνᾷ ἐκεῖ ἡ Πολιτεία περὶ τῆς ὡς οἶόν τε καλῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου. Ἡμεῖς δὲ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο, τὸ τοσοῦτον σωτήριον εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς νεολαίας, χωλαίνομεν. Ἡ πρυτανεία τοῦ Πανεπιστημίου βλέπουσα τὰ θλιβερά ἀποτελέσματα τῆς Γυμνασιακῆς παιδείας καὶ κατιδοῦσα τὴν σπουδαιότητα τοῦ μαθήματος ὤρισεν αὐτὸ ἐν τοῖς τακτικαῖς τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς μαθήμασιν· ἀλλ' ἡ καρποφορία θὰ καταδειχθῇ τότε μόνον, ὅταν καὶ ἡ Πολιτεία ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων καὶ Γυμνασιάρχων ὡς προσὸν ἀπαράκλιτον τὴν παιδαγωγικὴν μόρφωσιν αὐτῶν.

Μετὰ τὴν τοιαύτην εἰσαγωγὴν ἀπριθίμηνεν ὁ κ. Πανταζίδης τὰ οὐσιώδη σημεῖα, περὶ ἃ θὰ στραφῇ τὸ μάθημα τῆς Γυμνασιακῆς Παιδαγωγίας. Εἶνε δὲ τὰ ἐξῆς περίπου: Σκοπὸς τῆς γυμνασιακῆς Παιδαγωγίας, μέσα ἢ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου, μέθοδος τῆς διδασκαλίας ἐκάστου αὐτῶν, καθήκοντα τῶν μαθητῶν καὶ ἀγωγή αὐτῶν, οἷός τις ὀφείλει νὰ ᾔησεν ὁ διδάσκαλος; ἢ προσόντα αὐτοῦ κτλ.

Ἡμεῖς δὲ καὶ πάλιν προσθέτομεν ὅτι τὸ φιλολογικὸν ἰδίως τμήμα τῆς ἡμετέρας φιλοσοφικῆς σχολῆς ὑπολαμβάνομεν ὡς τὸ ἀνώτερον Διδακκαλεῖον· ἐπειδὴ δὲ τὸ Διδακκαλεῖον μορφοῖ διδασκάλους, πρέπει νὰ μορφοῖ αὐτοὺς ὡς πρέπει· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἡ Γυμνασιακὴ Παιδαγωγία εἶνε

sine qua non. Δὲν ἀμφισβάλλομεν ἐπομένως ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας νομίμων ὑπουργὸς θὰ λάβῃ ὑπὸ σημείωσιν καὶ τούτου τοῦ ἐφοδίου τὴν ἑλλειψιν παρὰ τῶν ἡμετέρων καθηγητῶν, ὧν οὐκ ὀλίγοι οὔτε πόθεν νὰ ἀναχωρήσωσιν οὔτε ποῦ θὰ φθάσωσι γινώσκουσιν εἰσερχόμενοι εἰς Γυμνάσιον.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΙ ΜΑΣ)

Κωνσταντινούπολις, 12 Ὀκτωβρίου.

Ἐνθυμείσθε βεβαίως τὴν δίκην, καταδίκην καὶ ἐξορίαν τοῦ Μιδάτ πασᾶ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ὁ Μιδάτ ἐστάλη εἰς ἐξορίαν ἐν Τατῷ, πλὴν ἡ θέσις αὕτη οὐδόλως εὐχρέσται αὐτῷ, δι' ὃ εὐρὴν εὐκαιρίαν ἀπῆλθε, δραπετεύσας εἰς Βομβάην δηλ. εἰς ἀγγλικὸν ἔδαφος. Οὕτω δὲ νῦν ἀναπνέει ἐλευθερον ἀέρα, καὶ δύναται ἐλευθέρως νὰ μεταβῇ εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου, πλὴν τοῦ τουρκικοῦ. Λέγεται ὅτι ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς τοῦ διαμερισματος, ἐν ᾧ διετέλει ὁ Μιδάτ ἐξόριστος, ἐπαύθη καὶ ἐτέθη ὑπὸ ἀνάγκην.

Ἴδου καὶ μία σπουδαιότατη μεταρρυθμισὶς κατὰ τὴν «Βακίητ». Ὁ καθορισμὸς μονάδος, καθ' ἣν νὰ ρυθμίζωνται τὰ ὄρολόγια, ὅπως ὡσι σύμφωνα πρὸς ἄλληλα καὶ μὴ κατὰ πολλὰ λεπτὰ διαφέρωσι. Μόνον αὐτὸ μᾶς εἰλεπε.

Τὸ ἀρμενικὸν συμβούλιον ἤρξατο καὶ αὐτὸ σπουδαιότατα περὶ τῶν προνομίων τοῦ ἔθνους· αὐτὸ σκεπτόμενον. Ἐπανειλημμένως δὲ ἐποίησατο συνεδριάσεις καὶ εἰς ἐπανειλημμένην ὁ Πατριάρχης Ναρσῆς εὕρισκεται ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου. Οἱ ἀρμένιοι ἀποκρούουσι πάσῃ δυνάμει τὴν κατάργησιν τῶν προνομίων. Ἀποβλέποντες δὲ εἰς τὴν σπουδαιότητα τοῦ πράγματος συγκροτοῦσιν αὐριον Μεγάλην Σύνοδον, ἐξ ἁπαντος τοῦ ἀρμενικοῦ ἐν Κων(πόλει) κλήρου καὶ λαϊκοῦ συμβουλίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαράου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 590)

— Εἶναι πραγματικῶς μία λυπηρὰ ὑπόθεσις, θεῖα μου, ἀπῆντησεν ἔμφροντις ὁ βαρῶνος, καὶ δι' αὐτῆς δὲν θ' αὐξήσῃ ἡ ὑπόληψις, τὴν ὁποίαν χαίρει ἐν τῷ κόσμῳ ἡ τάξις μας. Δυστυχῶς ὅταν κανεὶς ἐξ ἡμῶν παραλείψῃ τὸ καθῆκόν του, τὸ σφάλμα πίπτει ἐφ' ὅλων μας. Καὶ δὲν ὑπερέχομεν πλέον τῶν ἄλλων κοινωνικῶν τάξεων εἰμὴ κατὰ τοῦτο: ὅτι εἴμεθα πιστοὶ εἰς τὸν λόγον μας. Καὶ ἐν εἰδει παροιμίας ἀκόμη λέγουσιν: «λόγος ἀριστοκράτου». Ἐντὸς ὀλίγου βλέποντες ὅτι

δὲν κρατοῦμεν τὸν λόγον μας, καθὼς ὁ πρῶτος τυχοδιώκτης, δὲν θὰ μᾶς ἀναγνωρίζουν πλέον οὔτε ὡς τιμίους. Θὰ χάσωμεν καὶ τὸ τελευταῖον ἔγος τῆς ὑπεροχῆς μας.

Ἄκρῳ ἔλαμψεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς μαρκησίας, ἥτις ὕψωσε πρὸς τὸν βαρῶνον τὰς λεπτοφυεῖς καὶ κατίσχνους χεῖράς της.

— Πέτέ τὰ μου ὄλα, μὴ μοῦ κρύπτετε τίποτε, ἔξερῶ ἤδη γάρ εἰς τὸν Μπασελέινον, ὅτι ὁ δούξ Βλιγνὺ εὕρισκεται πρὸ ἐξ ἑβδομάδων ἐστὶ Παρίσι.

— Ἀλήθεια, μαρκησία, γνωρίζετε ὄλα αὐτά, εἶπε πικρῶς ὁ βαρῶνος, καὶ ἔξέρετε ὅτι πρόκειται καὶ νὰ ἴπαντρευθῇ;

— Νὰ ἴπαντρευθῇ! ἀνέκραζεν ἔκπληκτος ἡ κυρία Μπωλιε, ἀνορθομένη ἐν τῷ ἀνακλίντρῳ της, μὲ πρόσωπον κάτωχρον ὑπὸ τὰς λευκάς της τρίχας.

— Ναι, θεῖα μου. Συγχωρήστε τὴν τραχύτητα τῆς εἰλικρινείας μου, ἀλλὰ εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις νομίζω ὅτι πρέπει νὰ φθάνῃ κανεὶς εἰς τὸν σκοπὸν του χωρὶς ἐλιγμοῦς.

— Νὰ ἴπαντρευθῇ! ἐπανελάβε βραδέως ἡ μαρκησία.

— Ὁ δούξ προσεπάθησε νὰ μὴ διαδοθῇ ἡ εἰδήσις. Ἀλλ' ὁ μέλλων πενθερὸς του, ὅστις φαίνεται ὅτι εἶναι χυδαιότατος ἄνθρωπος, δὲν εἶναι τόσο διακριτικὸς. Πάει νὰ τρελλαθῇ ὁ κακόμοιρος. Ἡ κόρη του, δούκισσα, ἡ κόρη του, ἡ ἀγαπητὴ του, φαντασθῆτέ το καλὰ! Τὸ περιστατικὸν μοῦ τὸ διηγήθη ὁ Καστερὰν, ἕνας φίλος τοῦ Βλιγνὺ, ὁ ὁποῖος ἔξερει πῶς ἔγινεν αἱ διαπραγματεύσεις. Καὶ λυποῦμαι πολὺ, θεῖα μου,

— Ὁ Δούφφερνιν κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἐπίσκεψιν ἐποίησατο ἰκανὸν λόγον περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ὀφελιθέντων ἐκ τῆς Βερολίνου συνθήκης μικρῶν κρατῶν. Περὶ μικρῶν κρατῶν μόνον ὁ λόγος πρόκειται, οὐδὲν δὲ περὶ τῶν μεγάλων καὶ μάλιστα περὶ τῆς Αὐστρίας, ἥτις ἐγραφε τὴν μεγαλειτέραν βούκαν.

Οὔτις

ΟΙ ΚΑΚΟΥΡΓΟΙ

Εἶνε διδασκτικώτατος ὁ λόγος δὲν ἐσχάτως ἐν τῇ Κοινωνιολογικῇ Συνόδῳ ἐξεφώνησεν ὁ ἐπὶ τῶν ποινικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Χουούρδ, ὅστις μετὰ πλοῦτον ἰδεῶν καὶ ἀληθείας σκέψεων ἐζήτησε τὰς αἰτίας τοῦ ἐγκλήματος, τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ, τὰ προληπτικὰ μέσα, τὰ πρὸς ἀνακάλυψιν μέσα, τὴν τιμωρίαν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν δίαιταν τῶν ἀπολυμένων κακούργων. Τὰ αἴτια τὰ πορίζοντα τὸ ἐγκλημα εἶνε ἐλαττωματικὴ ἀνατροφή, σωματικὴ ἢ πνευματικὴ ἀνικανότης, κακὴ συντροφικὰ, κακοδιαθεσία, μέθη καὶ ἀνηθικότης. Αἱ τέσσαρες πρῶται αἰτίαι δυνατόν νὰ τροποποιηθῶσι δι' ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀγωγῆς, αἱ δὲ τελευταῖαι ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ ἀτόμου. Συγγρόνως ὁ Ἀγγλος ὑπουργὸς ἀνέφερεν ὡς αἰτίας ὑποτροφεύσας τὸ ἐγκλημα κατὰ πρῶτον λόγον τὴν φτώχεια, τὴν δυσκολίαν πρὸς εὑρεσιν ἐργασίας, τὴν δυσκολίαν πρὸς βελτίωσιν χαρακτῆρος διεσθαρμένου, τὴν ἀφροντίσιν τῶν ἐγγόντων περιουσίαν καὶ παρεμβαλλάντων οὔτω πειρασμοὺς εἰς τοὺς ἐνδεεῖς, καὶ τὰς εὐκολίας αἰτίνας παρέχοντα εἰς διάθεσιν τῶν κλοπιμαίων.

Ἴδου καὶ ἀριθμοὶ τινας, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνασμενίζονται οἱ Ἀγγλοὶ ὑπουργοί. Τὰ ἐγκλήματα κοστίζουν εἰς τὸ κράτος, ἐν Ἀγγλίᾳ, Οὐαλλίᾳ καὶ Σκωτίᾳ 6,000,000. Μὲ αὐτὰ καταγίνονται 74,000 δικαστικοί, ἀστυνομικοί, κλητῆρες καὶ

ἄλλοι. Κατὰ τὸ 1881 τὰ ἐγκλήματα ἐφθασαν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 825,657· ἦτοι 1 ἐπὶ 36 κατοίκων. Ἐξ αὐτῶν ὅμως μὲν τὰ 94,868 ἦτο προσβολαὶ ἐναντίον προσώπων, τὰ 122,761 ἦτο ἐναντίον ἰδιοκτησίας, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μᾶλλον ἦσαν ἢ ποινικὰ παραπτώματα. Τώρα ποῦ εἶνε ἡ στατιστικὴ τοῦ φίλου μας κ. Πετσάλη ὅπως παραβάλωμεν τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ τοὺς Ἕλληνας; Τὴν περιμένομεν τώρα ἐνάμισυ χρόνον.

Κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν — ἂς ἀκούσουν τοῦτο ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, οἱ κύριοι ἱεροκήρυκες, τὸ Πανεπιστήμιον καὶ οἱ πολιτευόμενοι — ἐπῆλθεν ἀναμφίριστος ἐλάττωσις τῶν σοβαρῶν ἐγκλημάτων, τοῦθ' ὅπερ ὁ περὶ τὸν ἀγορητῆς ἀπέδωκεν εἰς τὰς ἀναμορφωτικὰς ἐνεργείας τῶν ἠθοποιῶν συλλόγων, τῆς ἐναντίον τῆς πνευματοποσίας κινήσεως τῶν διαφόρων μορφωτικῶν ἀποστολῶν, δημοτικῶν σχολείων, μεταρρυθμιστηρίων καὶ βιομηχανικῶν σχολῶν. Ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς Παρισίους, Βιέννην καὶ Βερολίνον, τὸ Λονδίον θαυμασιῶς φαίνεται ἀπῆλλαγμένον φόνων, σφαγῶν καὶ βιαίων ληστοπραξιῶν.

Τὰ δ' ἐπόμενα ἂς ἀκούσῃ ὁ κ. Τρικούπης ὁ ἀναμορφωτῆς, ὁ ἀνεχόμενος τώρα εἰκοσι μῆνας τὴν πλεον ἔκλυτον διοικητικὴν ἀστυνομίαν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ τὴν αἰσχυροτέραν δημοτικὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Πρὸς πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος, ὁ κυριώτερος παράγων δέον νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀστυνομία, ἀπεφάνητο δὲ ὅτι ἡ ἐπίρροσις καὶ στερέωσις τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἐν Ἀγγλίᾳ, ἤθελεν ἀποφέρει μεγάλην οικονομίαν εἰς τὰς δαπάνας εἰς ἃς τὸ κράτος χάριν τῶν κακούργων ὑποβάλλεται καὶ ἤθελεν ἐπιδράσει μεγάλως εἰς τὴν πρόληψιν καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος. Ἀκουσάτω δὲ τοῦτο ἡ φίλη μακριατουρίκα—τὸ φυτῶριον τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων τῆς πρωτεύουσας: Καλόν, εἶπε, θὰ ἦτο καὶ λίαν ἐπιθυμητὸν ἡ ἱδρυσις κεντρικῶν σχολῶν πρὸς μόρφωσιν καὶ διδασκαλίαν νεαρῶν κλητῆρων.

διότι ἀναγκάζομαι νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι εἶναι ἀθλιώταται. Φαντασθῆτε, ὅτι ὁ δούξ μόλις ἦλθεν ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν, ἐμπλεξε εἰς μία παρτίδα, ἡ ὁποία εἶχεν ἀρχίσει πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν τῇ Λέσχῃ του. Μὴ εὐνοήθεις διόλου ὑπὸ τῆς τύχης, ἐτελείωσε τὰ χρήματά του, τὰ ὁποῖα ἦσαν πολὺ ὀλίγα. Κατέφυγεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Λέσχης, καὶ ἤρε κεφάλαια, διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ χρεῖα του. Ἐξηκολούθει νὰ παίζῃ καὶ εἰς μίαν ἑβδομάδα τὰ χρεῖα του ἐφθασαν εἰς διακόσιες πενήντα χιλιάδες φράγκα. Φαίνεται ὅτι εἶχε χάσει τὸ κεφάλι του. Εἶχε τρελλαθῇ ἀπὸ τὴν καταδρομὴν καὶ ἔπαιζεν ὡς τυφλός. Εἰς δύο νυκτεῖς τὰ ἐκέρδισε ὄλα, ἔπειτα ξανάχασε ἑκατὸν χιλιάδες φράγκα. Καὶ ἐστὶ τέλος ἔμεινε μ' ἕνα βρακί διακοσίων χιλιάδων φράγκων.

Ἡ μαρκησία παρετήρησε τὸν ἀνεψιὸν της καὶ μὲ ἐρωτηματικὸν ὕφος.

— Ἐνα βρακί; ἐπανελάβε.

— Παρντόν, θεῖα μου, ἀπῆντησε φλεγματικῶς ὁ βαρῶνος. Εἶναι ἡ καθιερωμένη φράσις. Ὅταν θέλουν νὰ ποῦν διὰ μεγάλην ἀπώλειαν ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ λέγουσιν ἕνα βρακί.

— Βρακί διακοσίων χιλιάδων φράγκων, εἶπεν ἡ μαρκησία μελαγχολικῶς μειδιῶσα, ἀπὸ πολὺ ἀκριβὸ ὕψωμα ἦτο φταισμένον.

— Τόσῳ μᾶλλον ἀκριβὸ καθόσον ὁ Γάστων δὲν εἶχε οὔτε πεντάρη διὰ νὰ πληρώσῃ. Καὶ εἰς τὰς Λέσχας αὐτὰ τὰ χρεῖα ἐξοφλοῦνται εἰς εἰκοσι τέσσαρας ὥρας, ἐπὶ ποιῆξ ἐξώ-

σεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ ὀφειλέτου. Ἡ θέσις λοιπὸν τοῦ δουκὸς ἦτο πολὺ κρίσιμος. Ἐμποροῦσε, θὰ ἴπητε, ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὴν οἰκογένειάν του. Ἄν καὶ ὄλη μας ἡ περιουσία σύγκειται ἐξ ἀσφαλῶν χρεωγράφων, ἐν τούτοις ἡ βαρῶνη καὶ ἐγὼ θὰ τοῦ εὕρισκαμεν ἐν μέρος τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐχρειάζετο. Ὁ Γάστων δὲν ἐσκέφθη ἢ δὲν ἠθέλησε ν' ἀποταθῇ πρὸς ἡμᾶς. Καὶ ὅμως ὁ Καστερὰν τὸν συνεβούλευσε νὰ τὸ κάμῃ. Ὁ δυστυχὴς ἐκλείσθηκε ἐστὶ δωμάτιόν του καὶ ἐβυθίσθη εἰς ὀδυνηρὰ σκέψεις. Ἐσυλλογίζετο ὅτι εἶχε καταστρέψει τὴν κοινωνικὴν του θέσιν καὶ ὅτι εἶχε βλάψῃ τὸ μέλλον του. Τότε ἐμεσολάβησεν ἡ θεῖα πρόνοια ὑπὸ τὸ σγῆμα πενθεροῦ, τὸν ὁποῖον ὁ Γάστων, καθὼς μοῦ εἶπαν δὲν εἶχε συναντήσῃ παρὰ μίαν φορά. Αὐτὸς ἤρχισεν ἀποφασιστικὰ τὴν ὁμιλίαν καὶ εἶπε πρὸς τὸν Βλιγνὺ σχεδὸν αὐτὰ: Κύριε δούξ, χρωστᾶτε διακόσιες χιλιάδες φράγκα τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἔχετε ἐντὸς τῆς ἡμέρας καὶ δὲν θὰ τὰς ἔχετε». Καὶ ἐπειδὴ ὁ δούξ ἐσηκώθη μεζωκρότητα διὰ νὰ διακόψῃ τὴν συνομιλίαν αὐτὴν, ὁ γέρον τὸν ἐσταμάτησε καὶ τοῦ εἶπε καθαρὰ αὐτὰς τὰς ὀλίγας λέξεις: «Αὐταῖς τῆς διακοσίων χιλιάδων φράγκα σᾶς τῆς φέρνω ἐγώ. Ἐχω μεγάλην περιουσίαν, καὶ δὲν θέλω νὰ ποῦν ὅτι ἄνθρωπος ἂν ἐμένα, ὁ ὁποῖος δίνει δέκα ἑκατομμύρια προῖκα ἐστὴν κόρη του, ἀφῆσε γιὰ δέκα χιλιάδες παληλοδοβίγια νὰ ἀτιμασθῇ ἐν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ὀνομάτων τῆς Γαλλίας!»—Εἶναι πολὺ μὲν μὲν, θεῖα μου, ἔ; (ἀκολουθεῖ)

Ἄφου δὲ ἔκαμε τὸν δίκαιον πανυγηρικὸν τῶν ἀστυνομικῶν ἐργασιῶν, ὧν ἀπεθαύμασε τὴν πίστιν, τὸν ζῆλον καὶ τὴν πειθαρχίαν, ἀφου ἀπρηίθησεν ὡς σπουδαία μέσα ἀνακαλύψεως τῶν ἐγκλημάτων τὴν φωτογραφίαν καὶ τὴν ξυλογραφίαν, τὸν τηλεγραφὸν καὶ τὸ τηλέφωνον.

Ὡμίλησε καὶ περὶ τοῦ τύπου, ὡς μεγάλου καὶ αὐτοῦ συντελεστοῦ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐγκλημάτων. Ἄλλ' ὁ πρακτικώτατος Ἄγγλος ὅταν εἶπε, ἐξασφαλισθῆ ἡ ταυτότης ἐνὸς προσώπου, τὰ δύο κυριώτερα ὄργανα τῆς συλλήψεως αὐτοῦ εἶνε: Χρόνος καὶ χρέμα. Αὐθωρεὶ ἅμα τελεσθῆ σπουδαῖον ἐγκλημα, ἡ φωτογραφία τοῦ ἐνόχου μοιράζεται κατὰ χιλιάδας, συγχρόνως δὲ τάσσεται ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὰ ἴχνη του. Πολλάκις ὁ ἴδιος ἐνόχος, βλέπων τὴν φωτογραφίαν του παντοῦ εἰς τοὺς σταθμοὺς, εἰς τὰ ταχυδρομεία, εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰ καφενεῖα εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ ἀναγινώσκων τὴν ἀμοιβὴν ἣτις πληρόνεται πρὸς ἀνακάλυψιν αὐτοῦ, τὰ χάνει, ταρασσεται, νομίζει ὅτι ὅλοι αὐτὸν περιεργάζονται καὶ ὅλοι αὐτὸν καταδιώκουν καὶ ἔτσι . . . παραδίδεται μόνος του. Τοῦτο, εἶπεν ὁ ὑπουργός, συνέβη πολλάκις. Ἐν γένει, ὡς παρετήρησεν, ἀπὸ ἑκατὸν ἐγκληματίας ἐβδομήκοντα πέντε ἀνακαλύπτονται.

Ἄλλὰ πῶς κατορθοῦνται ταῦτα πάντα. Ὁ Χουρὼδ οὗτος, ὁ ἐκ τῶν Ποινικῶν ὑπουργός, εἶνε ἐξόχου ἀξίας καὶ νεότητος ἀνὴρ, χρηματίσας στρατιωτικῶς, ἐπιστήμων κλπ. Ὑπ' αὐτὸν ἐργάζονται εἰκοσιπέντε ἐπιθεωρηταί, ἀνωτάτης παιδείας ἀνθρώποι, γνωρίζοντες πλείστας ξένας γλώσσας, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐμπειρογνώμονες καὶ πολυδίωμονες.

Ὡμίλησας καὶ περὶ φυλακῶν, ἐξέθηκεν ὅτι ἕκαστος κατάδικος κοστίζει 19 λίρας τὸν χρόνον. Εἰς ἡμᾶς δὲν πιστεύομεν νὰ κοστίζῃ οὔτε τέσσαρας λίρας. Ρωμαϊκὴ φθηνία. Ὑπάρχουν ὅμως φυλακαὶ—αἱ τοῦ Πόρτλανδ, αἱ ὁποῖαι διὰ τῆς ἐν αὐταῖς γενομένης ἐργασίας ὄχι μόνον ἀπαντῶσι τὰ ἔξοδα, ἀλλ' ἔχουν καὶ περίσσευμα.

Ὑπερῆρε, περαίνων τὸν λόγον, τὴν μεγάλην ἠθικὴν σημασίαν τοῦ κανδυλίου τῶν 10,000 λιρῶν τὰς ὁποίας ἡ κυβέρνησις δίδει εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν ἀποφυλακίζομένων Ἐπικούρους Ἐταιρίας. Ἐνῶ ἡμεῖς ἐγκαταλείποντες τὸν τελειώσαντα τὴν ποινὴν του εἰς τὴν τύχην του, πολλάκις τὸν ὀδηγοῦμεν διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μας εἰς τὴν φυλακὴν.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Μικροὶ μεγάλοι. Ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τῆς Γαλλίας ἐδημοσίευσε κατάλογον ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους κατὰ τὸν τελευταῖον Σεπτέμβριον ἀπενεμήθησαν μετάλλια τιμῆς ἢ ἡξιώθησαν τιμητικῆς μνείας διὰ πράξεις καρτερίας καὶ ἀρσιώσεως· διότι ἐκεῖ παρακολουθεῖται, ἐμφυγούται καὶ βραβεύεται καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ ἠρωϊσμός. Μεταξὺ τῶν βραβείων βαρύνουν περισσότερο ἐκεῖνα ἅτινα ἀπενεμήθησαν εἰς νεαρωτάτους ἀνδρας, παιδιὰ τὰ ὁποῖα τόσῳ λαμπρῶς προοιμιάζονται τὴν μέλλουσαν αὐτῶν εἴσοδον εἰς τὸν ἐνεργὸν βίον. Π. χ.:

Ἐλαβε μετάλλιον ἀργυροῦν β' τάξεως ὁ Σερρά, δεκαπενταέτης, μαθητῆς γυμνασίου, διότι ἔσωσε μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του νέον πνιγόμενον ἐντὸς ποταμοῦ.

Ἠξιώθη τιμητικῆς μνείας ὁ Νοζιέ, δέκα ἐτῶν μαθητῆς διότι δὲν ἐδίστασε νὰ ριθῆ εἰς τὸ νερόν, διὰ νὰ σώσῃ τὸν σύντροφόν του, παρασυρόμενον ὑπὸ τὸν τροχὸν ἐνὸς μύλου.

Ἐπίσης τιμητικῆς μνείας ἡξιώθη ὁ νέος Μεζιάτ, δεκαεξαέτης, διὰ τὸ θάρρος ὅπερ ἐπεδειξε προσφέρων βοήθειαν εἰς πολλοὺς συντρόφους ἐνῶ ἐπνίγοντο.

Καὶ δύο γυναῖκας πρὸς τούτοις σὰς ἀναφέρομεν, διὰ νὰ μὴ νομίστῃτε ὅτι τὸ φύλον τοῦτο ἐμορφειᾶς καὶ ἐρωτοτροπίας ἀνθὴ εἶναι ἱκανὸν νὰ παράγῃ μόνον. Ἡ κυρία Βενσάν ἔλαβεν ἀργυροῦν μετάλλιον, διότι μὲ σπάνιον θάρρος ἐρρίφθη μὲ τὰ ἐνδύματά της εἰς τὸν Σηκουάναν διὰ νὰ σώσῃ ἀνθρώπον σκοποῦντα ν' αὐτοκτονήσῃ ἐντὸς αὐτοῦ· ἡ αὐτὴ κυρία εἶχεν ἤδη διακριθῆ κατὰ τὸ 1882, σώσασα τὴν ζωὴν ἐνὸς στρατιώτου. Τιμητικῆς δὲ μνείας ἔτυχε καὶ ἄλλη γυνὴ διότι καὶ αὐτὴ ἐρρίφθη ἐνδεδυμένη εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ σώσῃ νέαν κόρην.

Δύο ὄρφανοῦλας. Εἶναι ἀδελφαί, ἔχουν τὴν ὠραιότεραν ἡλικίαν ἀμφότεραι, εἶναι εἰκοσαετίδες, καὶ τὸ ὠραιότερον χάρισμα . . . ἐπὶ τῆς ὄψεως, τὴν καλλονήν. Ἄλλ' ὁ ἀναίσθητος ἔμπορος εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ὁποίου εἶχαν εἰσελθεῖ διὰ νὰ ἀγοράσωσι διάφορα πραγματάκια δὲν τὰς ἀφίνει νὰ ἐξέλθουν ὄχι διὰ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὰς τὴν καρδίαν του, οὐδὲ νὰ τὰς παραδώσῃ εἰς τὰς ἀγκάλας του, ἀλλὰ ἀπλούστατα εἰς τὴν ἀστυνομίαν, διότι τὰς συνέλαβεν ἐπ' αὐτοφώρῳ νὰ κρύπτουν ὑπὸ τὰ βαρέα τῶν ἐπανωφόρια ἀντικείμενα καλλωπισμοῦ,—ὄρα καλῆ, ὅπως αἱ ἰδικαί μας περιβόητοι ἐκείναι τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, περίσου.—Αἱ δύο θελκτικώταται κλέπτρια διαμαρτύρονται ζωηρότατα περὶ τῆς ἀθωότητός των· ἀλλ' ὅταν ἐφθασαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀναγκάζονται ν' ἀλλάξουν τόνον, διότι προσεκτικὸν σάλισμα ἀνεῦρεν ἐπάνω των τὰ κλαπέντα ἀντικείμενα μέσα εἰς βαθύτατα ἀγανῆ θυλάκια, τὰ ὁποῖα φαίνονται κατασκευασμένα ἐπίτηδες διὰ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς κλοπῆς.

Γενομένης ἐρεῦνης κατ' οἶκον, ἀνακαλύπτεται στρατόπεδον ὅλον κλοπιμαίων. Τότε αἱ δύο ἀδελφαί, αἱ νέαι, αἱ ὠραῖαι, τὰ δίδυμα ρόδα τῆς ἀθλιότητος, ἐμολογοῦσι μετὰ κλαυθμῶν καὶ ὄδυρων ὅτι ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῶν 12 ἐτῶν ἀπομείνασαι ἐλεύθεραι, ὄρφαναὶ πατρὸς καὶ μητρὸς, εἶχαν ἀκολουθήσει τὰς κακὰς συμβουλὰς γυναικὸς τινος, τῆς ὁποίας ἀνέφεραν καὶ τὸ ὄνομα. Καλὰ τὰ κατάφεραν αἱ δύο ὄρφαναί μας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσις, 25 Ὀκτωβρίου. Ἀπαντῶν εἰς ἐπερώτησιν τοῦ κ. Γκρανέ, ὁ κ. Ἰούλιος Φερρὺ, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, εἶπεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ὀρίσῃ εἰσέσι τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ζητηθήσονται νέαι πιστώσεις διὰ τὴν ἐκστρατεῖαν τοῦ Τονκίνου.

Ὁ κ. Φερρὺ προσέθετο ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν βουλὴν, ἵνα αὕτη διὰ ψηφοφορίας, ἐπιδοκιμάσῃ ἢ ἀποδοκιμάσῃ καθαρῶς τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς τοῦ ὑπουργείου συζήτησις γενήσεται πιθανῶς αὔριον.

Τὸ ὑπουργεῖον εἶναι βέβαιον ὅτι κέκτηται πλειονοψηφίαν.

Βιέννη, 25 Ὀκτωβρίου. Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἐδήλωσεν, ὑποδεχόμενος τοὺς βουλευτάς, ὅτι ἡ Λύστρο-Ὀύγγαρία διατηρεῖ ἀρίστας σχέσεις μετὰ πασῶν τῶν δυνάμεων καὶ ὅτι πάντες ἐπιθυμοῦσι τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

Ἀλεξάνδρεια, 25 Ὀκτωβρίου. Ἐννέα ἀπεβίωσαν χθὲς ἐκ χολέρας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει.

Πετρούπολις, 25 Ὀκτωβρίου. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Πετρούπολεως ἐποιήσαντο δηλώσεις ἀναλόγουις πρὸς τὰς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωσήφ, διαψεύδουσι δὲ τὰς ἀνησυχητικὰς φήμας περὶ τῶν εἰς τὴν Ῥωσσίαν καὶ ἄλλας δυνάμεις ἀποδιδόμενων πολεμικῶν διαθέσεων.